

что. — Какво ви ся обѣща баща ми? — Обѣща ми ся една хубава книж. — Захлиж? — Не еще (pas encore). — Давате ли ми что-то ми ся обѣщахте? — Давамъ ви го. — За ли пріятель ви много пары? — Тако-рѣчи не зя (prendre). — Колко зя? — За само една скудж. — Колко пары дадохте на сына ми? — Дадохъ му тридесять франгы. — Не врѣкохте ли му ся за повече? — Дадохъ му что-то му ся врѣкохъ. — Имате ли французски пары? — Имамъ. — Какви пары имате? — Имамъ франгы, солды и сантими. — Колко солды има една франга? — Франга-та има двадесять солды. — Имате ли сантими? — Имамъ иѣколко. — Коѣко сантими има една солда? — Има пять. — А (et) една франга колко има? — Сто. — Займвате ли ми (voulez-vous me prêter) дрехъ-тѣ си? — Займвамъ ви јх, иѣ е развалена (usé). — Постали-тѣ ви овехтѣли ли (usé) сх? — Не сх овехтѣли. — Займвате ли гы на брата ми? — Займвамъ му гы. — Кому заяхте шапкѣ-тѣ си? — Не съмъ јх заяль, даль съмъ јх единому (à quelqu'un). — Кому јх дадохте? — Дадохъ јх на единъ сиромахъ (à un pauvre).

Упражнение 112-о.

Знае ли вече малкій ви братъ да сричя? — Знае. — Срича ли добрѣ? — Добрѣ сричя. — Какъ сриче малко-то ви дѣте? — Сриче посрѣдно. — Какъ писахъ чида-та ви упражненія-та си? — Писахъ гы лоще. — Зая ли ви съсѣдѣ-тѣ ми ржкавицы-тѣ си? — Отрече ся да (de) ми гы зайде. — Знаете ли Испанскій языкъ? — Знај го. — Говори ли сынъ ви Италіанскій. — Говори го добрѣ. — Какъ хортувать пріятелѣ-тѣ ви? — Не хортувать злѣ. — Чюжть ли какво-то имъ казвате? — Чюжть го. — Какъ научи Англичинскій языкъ? — Научихъ го по тоя начинъ. — Выкинжте ли мя? — Не выкинжъ васъ, иѣ выкинжъ брата ви. — Дойде ли? — Не еще. — Гдѣ си измокрихте дрехы-тѣ? — Измокрихъ гы вѣ (dans) градинѣ-тѣ. — Искате ли да гы турите да съхнijтъ? — Турихъ гы вече (déjà) да съхнijтъ. — Искали благородный да ми даде иѣчто да правж? — Иска да ви даде иѣчто да правите. — На колко сте годинъ (колко години имате)? — Едва имамъ осьмидесять годинъ. — На колко годинъ е братъ ви? — Той е на двадесять годинъ. — Годѣмъ ли сте колко-то (aussi âgé) него? — Не съмъ толкова годѣмъ (дѣрть). — На колко сте годинъ? — Имамъ около дванадесять годинъ. — Помладъ (по-малъкъ) ли съмъ отъ васъ? — Не знај (Je ne le sais pas). — Колко годинъ има съсѣдѣ-тѣ ни? — Нѣма точно тридесять годинъ. — Млади ли сх пріятелѣ-тѣ ни колко-то (aussi jeunes) нась? — Помладъ (plus âgés) сх отъ нась. — На колко сх годинъ? — Единий е на девятадесять годинъ, а другій на двадесять, — Дрѣтъ ли е баща ви колко-то моя? — Помладъ е отъ вашій.

Упражнение 113-о.

Прочете ли книж-тѣ ми? — Не съмъ јх еще съвсѣмъ (tout-à-fait) прочель. — Свѣрши ли пріятель ви книги-тѣ си? — Тако-рѣчи свѣрши гы. — Проумѣвате ли мя (entendre)? — Проумѣвамъ вы. — Разумѣва ли (comprendre) ни Француzinъ-тѣ? Разумѣва ни. — Разбираете ли (com-